

PETR BAZGER

● ■ pointa

NEBYLOVÉ

Nebylové

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ **pointa**

Petr Bazger

Nebylové – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

NEBYLOVÉ

Petr Bazger

OBSAH

Nebylové	11
Kvartální bohém	36
Mallorca aneb Všechno je jinak	53
Skye	65
Teď a tady	84
Žlutá stužka	89
Nebylové II	102
Kanska, ta pravá faerská	109

copyright © Petr Bazger, 2020

ISBN tištěné verze 978-80-7650-163-8

ISBN e-knihy 978-80-7650-164-5 (1. zveřejnění, 2020) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7650-165-2 (1. zveřejnění, 2020) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7650-166-9 (1. zveřejnění, 2020) (ePDF)

Předně děkuji všem podporovatelům této knihy v rámci předprodeje, bez nichž by nevyšla. Řada z nich mě potčila svou přízní už podruhé. Moc si toho vážím. Dále bych chtěl poděkovat týmu spolupracovníků – redaktorce Petře Kamlachové, korektorce Evě Kadlecové, grafikovi a sazeči Jiřímu Houžvičkovi a lidem z nakladatelství Pointa – Kateřině Konrádové, Jacku Colingovi a Veronice Mahdalové, jejichž práce není na první pohled tolik vidět, ale pro zrod knihy je bytostně důležitá. Velké díky náleží mým rodičům a přítelkyni, kteří mne od začátku velmi podporují a zahrnují důvěrou a láskou. Speciální poděkování patří i dvěma mecenášům umění Janě Jabůrkové a Ondřeji Štantejskému. Dávají mi lekce altruismu, aniž o tom vědí. Kéž bych se vám vyrovnal. Děkuji, Jano a Ondro!

Titul „Vrchní nebyl“ získala Skye McLonganach, které děkuji a přeji, aby se jí rovněž podařilo vydat svou vlastní knihu, o které zatím jenom sní.

Nebylové je kniha věnovaná památce mé tety a kmotry Marie Candříkové, která už není mezi námi. Každý určitě máme někoho, kdo nám chybí. Prosím, věnujte mu/jí před čtením této knihy vzpomínku.

*Všechny cesty vedou do Říma.
A co když je tím Římem naše duše?*

NEBYLOVÉ

Také několikrát kontrolujete, jestli jste za sebou při odchodu z domu zamkli? Ne jen jednou, ale třeba dvakrát, třikrát i vícekrát? A někdy se dokonce i vracíte, přestože jste už pár kroků ušli, abyste se o tom přesvědčili? Budu vám nyní vyprávět o obyvatelích jednoho domu, kterým skutečnost, že někde nebyli, změnila život, a také o tom, jak jeden z nich ke své obsesi kontrolovat zamčení dveří svého bytu vlastně přišel.

LÍDA

Ve sportu jde o co nejlepší umístění a výkon. Závod na dvě stě metrů prsa na plaveckém mistrovství světa v roce 2017 v Budapešti odstartovali všichni závodníci včas. Všichni, až na jednoho, Fernanda Alvarze, jenž skočil šipku do vody až s minutovým zpožděním! Co jej k tomu vedlo? Důvodem bylo, že pořadatelé závodu odmítli uctít památku obětí teroristického útoku v Barceloně. Prý na to nebyl čas. Tak si ho španělský závodník udělal sám a držel na startovacím bloku minutu ticha.

Co Fernando Alvarez ztratil kvůli tomu, že se dostal do cíle o minutu později?

„Šanci na dobré umístění,“ zamumlal si pro sebe polohlasně Lída, když si pročítal článek na internetu ve svém chytrém mobilu. „Zato ale možná získal zápis do Guinnessovy knihy rekordů, protože se muselo jednat o nejpomalejší reakční rychlost nebo sportovce s nejdělsším vedením v dějinách,“ zasmál se jinému úhlu pohledu.

„Konec kouřové,“ zvolal provozní. „Lído, už tam máme lidi. Tak nástup.“

Lída pracoval jako kuchař v restauraci U Mlsného kocoura a sport byl jeho hlavním koníčkem. Sám jej sice aktivně neprovozoval, ale velmi se o něj zajímal. Bylo mu prakticky jedno, o co se jednalo, sledováním pořadů v televizi a na internetu se „udržoval v obraze“.

Případ Fernanda Alvaraze přiměl Lídu k přemýšlení, jestli fakt, že někde nebyl, nějak změnil jeho vlastní život. Tato myšlenka se mu usadila v hlavě a neustále na něj umanutě dorážela jako melodie písně, kterou ráno uslyšíte a po celý zbytek dne si ji pak broukáte a nemůžete ji dostat z hlavy. Lída měl totiž jeden velký sen. Odmalička chtěl cestovat po světě jako kuchař na zaoceánské lodi. Na přání rodičů šel však na gymnázium. Rodiče mu tvrdili, že *matura a vejška jsou dnes nezbytností pro dobrý džob a vařit může jít vždycky, když o to ještě bude stát*. A on o to stál. Po maturitě tedy odešel z domu a přes nesouhlas celého příbuzenstva začal pracovat nejdřív jako pomocný kuchař a později jako kuchař hlavní.